

Stranke glavnog postupka

Podnositeljica ustavne tužbe: E. P.

Druga stranka u postupku: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Prethodna pitanja

1. Trebaju li se odredbe članka 18., 20., 21. i 165. stavka 2. alineje 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL C 202/1, 7. 6. 2016.) tumačiti na način da im se protive propisi države članice prema kojima roditelj gubi pravo na uvećanje godišnjeg osnovnog odbitka poreza na dohodak za uzdržavano dijete jer je tom djetetu, kao uzdržavanom studentu koji je ostvarivao slobodu kretanja i boravka u drugoj državi članici u svrhu obrazovanja, tako što je na temelju nacionalnih provedbenih akata koristio mjere iz članka 6. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 1288/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa „Erasmus+”: programa Unije za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport i stavljanju izvan snage odluka br. 1719/2006/EZ, 1720/2006/EZ i 1298/2008/EZ (SL L 347/50, 20. 12. 2013.) radi ostvarivanja mobilnosti studenta iz države članice s nižim ili srednjim prosječnim troškovima života u državu članicu s višim prosječnim troškovima života, kako su utvrđene kriterijima Europske komisije u smislu članka 18. stavka 7. te Uredbe, isplaćena potpora za mobilnost studenata čiji iznos prelazi propisani fiksni cenzus?
2. Treba li članak 67. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166/1, 29.4.2004.) tumačiti na način da mu se protive propisi države članice prema kojima roditelj gubi pravo na uvećanje godišnjeg osnovnog odbitka poreza na dohodak za uzdržavanog studenta koji je tijekom studijskog boravka u drugoj državi članici koristio potporu za mobilnost studenata iz članka 6. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 1288/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa „Erasmus+”: programa Unije za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport i stavljanju izvan snage odluka br. 1719/2006/EZ, 1720/2006/EZ i 1298/2008/EZ (SL L 347/50, 20. 12. 2013.)?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2023. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
M.M., kao nasljednik M.R.-a/Ministero della Difesa**

(Predmet C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: M.M., kao nasljednik M.R.-a

Tuženik: Ministero della Difesa

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, priloženog Direktivi Vijeća 1999/70/EZ ⁽²⁾ od 28. lipnja 1999., [naslovljen] „Mjere za sprečavanje zlouporaba”, tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis poput onog talijanskog koji proizlazi iz članka 2. stavka 1. Zakona br. 1023 iz 1969. i članka 1. Ministarske uredbe od 20. prosinca 1971., kojim se predviđa da se na radna mjesta u trajanju od godinu dana (u skladu s člankom 7. Ministarske uredbe od 20. prosinca 1971. „u trajanju od najviše jedne školske godine”) za predavanje nevojnih predmeta u školama, ustanovama i tijelima mornarice i zrakoplovstva oružanih snaga zapošljava civilno osoblje koje nije zaposleno u sustavu državne uprave, a da se pritom ne predviđa navođenje objektivnih razloga kojima se opravdava produljenje ugovora (što se izričito predviđa člankom 4. navedene ministarske uredbe, u kojem se za drugo zapošljavanje propisuje smanjenje plaće), najdulje ukupno trajanje ugovora na određeno vrijeme i maksimalni broj produljivanja tih ugovora, pri čemu se ne predviđa ni mogućnost da ti nastavnici ostvare naknadu štete koju su eventualno pretrpjeli zbog takvog produljivanja, ako usto ne postoji radno mjesto nastavnika u tim školama na koje bi se mogli zaposliti?

2. Predstavljaju li zahtjevi organizacije sustava ustanova, škola i tijela mornarice i zrakoplovstva oružanih snaga objektivne razloge u smislu članka 5. stavka 1. [Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, priloženog] Direktiv[i] [Vijeća] 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999., tako da je u skladu s pravom Europske unije propis kao što je prethodno navedeni talijanski propis kojim se za zapošljavanje osoblja koje nije dio navedenih vojnih ustanova, škola ili tijela na radna mjesta nastavnika, ne utvrđuju uvjeti za primjenu rada na određeno vrijeme u skladu s Direktivom 1999/70/EZ i priloženim Okvirnim sporazumom, te se ne predviđa pravo na naknadu štete?

⁽¹⁾ Naziv ovog predmeta je izmišljen. Ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999. C 175, str. 43) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Žalba koju su 30. travnja 2023. podnijeli Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV protiv presude Općeg suda (drugo prošireno vijeće) od 15. veljače 2023. u predmetu T-606/20, Austrian Power Grid i dr./ACER

(Predmet C-281/23 P)

(2023/C 261/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (zastupnici: M. Levitt, odvjetnik, B. Byrne i D. Jubrail, *Solicitors*)

Druga stranka u postupku: Agencija Europske unije za suradnju energetskih regulatora (ACER)

Žalbeni zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- u cijelosti ili djelomično ukine pobijanu presudu;
- u cijelosti ili djelomično poništi odluku ACER-ova Odbora za žalbe od 16. srpnja 2020. u predmetu A-001-2020 (objedinjen) (u daljnjem tekstu: pobijana odluka); i
- naloži ACER-u snošenje troškova koje je žalitelj imao u ovom žalbenom postupku i u postupku pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj ističe dva žalbena razloga.

Kao prvo, Opći sud je napravio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da ACER-ov Odbor za žalbe nije povrijedio svoju obvezu da provede cjeloviti nadzor nad ACER-ovom Odlukom 02/2020 od 24. siječnja 2020. o provedbenom okviru za europsku platformu za razmjenu energije uravnoteženja iz rezervi za ponovnu uspostavu frekvencije s automatskom aktivacijom. U trenutku donošenja pobijane odluke Odbor za žalbe je smatrao da njegove pravne obveze ne uključuju cjelovit nadzor nad složenim tehničkim ocjenama. Takvo tumačenje, protivno sudskoj praksi Suda, se odražava u izričitom tekstu pobijane odluke. Općem sudu nije dopušteno drugačije protumačiti izričit tekst pobijane odluke kako bi, sasvim proturječno tom tekstu, zaključio da je Odbor za žalbe proveo cjeloviti nadzor.